

סֵדֶר הַלְמוּד לְיוֹם כ"א סִיוֹן:

סֵדֶר לְקוּטֵי מוֹתֵר"ן הַיּוֹמִי:

וְזֶה בְּחִינַת נְבִיא, רָאִשֵׁי תִבּוֹת: בְּדַבַּר יְיָ שָׁמַיִם נַעֲשׂוּ כִי הָאֵלֶף הוּא רְקִיעַ, הַמַּבְדִּיל בֵּין מַיִם לְמַיִם (תְּקוּן ה' וְתְקוּן מ').*

(*פְּרוּשׁ, וְעַל־כֵּן תִּבְתַּשְׁמַיִם הֵיא בְּמָקוֹם הָא' שְׁבַת־תִּבְתַּשְׁמַיִם נְבִיא, כִּי הָא' הֵיא רְקִיעַ וְכוּ' כַּנ"ל) כִּי עַל־יְדֵי נְבוּאָה זֹכִיךְ לְתַפְלָה, שֶׁהֵיא בְּחִינַת דְּבַר ה' כַּנ"ל. וְזֶה בְּחִינַת (תְּהִלִּים ק"ז): "יִשְׁלַח דְּבָרוֹ וַיִּרְפָּאֵם וַיִּמְלֹט מִשְׁחִיתוֹתָם". "יִשְׁלַח דְּבָרוֹ וַיִּרְפָּאֵם", הֵינּוּ שְׁמֵקְבֵלִין כָּל הָרְפוּאוֹת רַק עַל־יְדֵי דְבַר ה', דִּהְיִינוּ תַפְלָה. אַזִּי: "וַיִּמְלֹט מִשְׁחִיתוֹתָם", הֵינּוּ עֹשְׁבִים, בְּבְחִינַת (מְנַחוֹת ע"א): "הַקּוֹצֵר לְשַׁחַת", כִּי אֵין צְרִיכִין לְרְפוּאָה הָעֹשְׁבִים כַּנ"ל:

וְזֶהוּ בְּחִינַת: "וַעֲבַדְתֶּם אֶת ה' אֱלֹהֵיכֶם, וַיְבָרֶךְ אֶת לַחֲמֶךָ וְאֶת מִימֶךָ, וַהֲסִירְתִּי מִחֶלְקְךָ מִקְרָבְךָ" (שְׁמוֹת כ"ג). "וַעֲבַדְתֶּם אֶת ה'" – 'עֲבוּדָה זֹאת תַפְלָה' (בְּבֵא־קָמָא צב:). אַזִּי: "וַיְבָרֶךְ אֶת לַחֲמֶךָ וְאֶת מִימֶךָ וַהֲסִירְתִּי מִחֶלְקְךָ" וְכוּ'; הֵינּוּ שִׁיחִיָּה לְךָ רְפוּאָה עַל־יְדֵי לֶחֶם וּמַיִם, עַל־יְדֵי שִׁיתְבָּרְכוּ מִן שַׁרְשׁ הַכֹּל, דִּהְיִינוּ דְבַר ה' בְּחִינַת תַפְלָה, וַיְהִיָּה לְלֶחֶם וּמַיִם כַּח לְרְפוּאוֹת כְּמוֹ עֹשְׁבִים. כִּי הַתַּחֲלָקוֹת הַכַּחוֹת שְׁזִיחָה הָעֹשֶׁב יֵשׁ לוֹ כַּח לְרְפוּאוֹת חוֹלְאֵת פְּלוֹנִי וְזֶה חוֹלְאֵת פְּלוֹנִי, וְכִיּוֹצֵא בְּזֶה – כָּל חֲלוּקֵי כַחוֹתָם הוּא רַק לְמַטָּה, אֲבָל לְמַעְלָה בְּשַׁרְשׁ הַכֹּל, דִּהְיִינוּ דְבַר ה' הַכֹּל אַחָד, וְאֵין חֲלוּק בֵּין לֶחֶם וּמַיִם וּבֵין עֹשְׁבִים, וְכִשְׁאוּחִזִּין בְּהַשַּׁרְשׁ, דִּהְיִינוּ דְבַר ה' בְּחִינַת תַפְלָה, יְכוּלִין לְהַמְשִׁיךְ כַחוֹת הָרְפוּאָה לְתוֹךְ לֶחֶם וּמַיִם, וַיְהִיָּה לוֹ רְפוּאָה עַל־יְדֵי לֶחֶם וּמַיִם, בְּחִינַת: "וַיְבָרֶךְ אֶת לַחֲמֶךָ וְכוּ' וַהֲסִירְתִּי מִחֶלְקְךָ" וְכוּ' כַּנ"ל:

זֶה זֶה וְלֹא יַעֲבֹד

ג'תקנח - צמר מזהרני"ת זצ"ל "צד צני מקוה שדף צהד מספרי רבנו יהיה תיקון רכ"ל" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ונצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

י אֵד יֵשׁ שְׁלֹשׁ עֲבֹדֹת שֶׁהֵם מִפְּסִידֵי עֲבֹדֹת הַתְּפִלָּה, וְהֵם שְׁלֹשׁ מִדּוֹת, הֵינּוּ: א. 'אֵל תְּהִי בּוֹ לְכָל אָדָם' (אבות פֶּרֶק ד') -
שֶׁלֹּא לְבִזּוֹת שׁוֹם אָדָם ב. עֲבֹדָה זָרָה - וְאַפִּילוּ קְלָקוּל הָאֱמוּנָה, שֶׁאֵין הָאֱמוּנָה בְּשִׁלְמוֹת הוּא גַם כֵּן בְּחִינַת עֲבֹדָה זָרָה ג. שְׁמִירַת הַבְּרִית - הֵינּוּ מִי שֶׁאֵין שׁוֹמֵר הַבְּרִית כְּרָאוּי.

כִּי כָּל שְׁלֹשׁ מִדּוֹת אֵלוּ הֵם בְּחִינַת עֲבֹדֹת דְּסִטְרָא אַחֲרָא, וּמִפְּסִידֵי עֲבֹדַת הַתְּפִלָּה. בְּזוּי אֲנָשִׁים הוּא בְּחִינַת עֲבֹדָה, כְּמוֹ שֶׁמְצִינּוּ בְּאֲחֵי יוֹסֵף, עַל שֶׁבִזּוּ אוֹתוֹ וְלֹא הָאֱמוּנָה שֶׁהוּא יִהְיֶה מֶלֶךְ, עַל־יְדֵי־זֶה נִפְּלוּ לְבְּחִינַת עֲבֹדֹת וְאָמְרוּ לוֹ: "הֲנֵנוּ לְךָ לְעֲבָדִים" (בְּרֵאשִׁית נ). עֲבֹדָה זָרָה - כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (שְׁמוֹת כ): "אֲנֹכִי ה' אֱלֹקֶיךָ אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבֵּית עֲבָדִים", כִּי אֶרֶץ מִצְרַיִם מְלֵאָה גְּלוּלִים וְעֲבֹדָה זָרָה, וְעַל כֵּן נִקְרְאוּ בֵּית עֲבָדִים, בְּחִינַת עֲבֹדֹת הַנֶּ"ל (עֵינן מְכִילֵתָא פ' יתרו). שְׁמִירַת הַבְּרִית - מִי שֶׁפּוֹגֵם בּוֹ הוּא גַם כֵּן בְּבְחִינַת עֲבֹדֹת, בְּבְחִינַת חָם, שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ (בְּרֵאשִׁית ט'): "אֲרוּר כְּנָעַן, עֶבֶד עֲבָדִים יִהְיֶה לְאָחִיו".

וְצָרִיךְ לְצֵאת מִשְׁלֹשׁ עֲבֹדֹת אֵלוּ, דְּהֵינּוּ מִשְׁלֹשׁ מִדּוֹת הַנֶּ"ל, וְאִזּוֹ זֹכִינ׳ לְעֲבֹדַת הַתְּפִלָּה, וְאִזּוֹ יְכוּלִין לְהַתְּרַפְּאוֹת בְּכָל דָּבָר שֶׁבְּעוֹלָם אֲפִלוּ בְּלָחֶם וּמַיִם כַּנֶּ"ל.

וְזֶה פֶּרוּשׁ (פְּסָחִים כ"ה): בְּכָל מַתְּרַפְּאוֹי, הֵינּוּ בְּכָל דָּבָר שֶׁבְּעוֹלָם יְכוּלִין לְהַתְּרַפְּאוֹת, וּבְתַנְאֵי חוּץ מִעֲבֹדָה זָרָה וְגִלּוּי עֲרִיזוֹת וְשִׁפְיָכוֹת דְּמַיִם, דְּהֵינּוּ שְׁלֹשׁ מִדּוֹת הַנֶּ"ל, שֶׁהֵם בְּחִינַת שְׁלֹשׁ עֲבֹדֹת כַּנֶּ"ל, הֵינּוּ כְּשִׁיּוּצָא מִשְׁלֹשׁ מִדּוֹת אֵלוּ, אֲזִי: בְּכָל מַתְּרַפְּאוֹי - אֲפִלוּ בְּלָחֶם וּמַיִם כַּנֶּ"ל. כִּי כְּשֶׁהוּא חוּץ מִשְׁלֹשׁ עֲבֹדֹת הַנֶּ"ל, וְאִזּוֹ זֹכֵה לְעֲבֹדַת הַתְּפִלָּה, אֲזִי יְכוּל לְהַתְּרַפְּאוֹת בְּכָל דָּבָר שֶׁבְּעוֹלָם כַּנֶּ"ל:

יֵא וְדַע, שֵׁישׁ חֲלוּק בֵּין הַחֹלָאוֹת. כִּי יֵשׁ חֹלָאֵת שֶׁהוּא בְּחִינַת צוּמָח, כְּמוֹ שְׂזוּרְעִין גְּרָעִין בְּאֶרֶץ וְהוּא נִרְקָב, וְיוֹצֵא מִמֶּנּוּ שְׂמֻנוֹנִית וְנִעְשִׂין גִּידִין, וְנִתְּוֹסְפִין אֵלָיו עַל אֱלוֹהֵי עַד שְׁנַעֲשֶׂה הַשָּׂרֵשׁ, וּמִמֶּנּוּ יוֹצֵא כְּמוֹ עֲנָפִים, וּמֵאלֹהֵי עֲנָפִים עוֹד עֲנָפִים אַחֲרֵיהֶם, עַד שְׂצוּמָח הַפְּרִי.

כְּמוֹ-כֵן יֵשׁ חֹלָאֵת שֶׁגָּדַל בְּאָדָם כַּמָּה שָׁנִים. וְיֵשׁ חֹלָאֵת שֶׁהוּא בְּאָדָם בְּתוֹלְדָה מֵאָבִיו וְאִמּוֹ, וְאֵינוֹ נִתְּגַלָּה אֶלָּא לְעַת וְקִנּוּתוֹ, וּבְשַׁעַת צְמִיחַת וְגִדּוּל הַחֹלָאֵת אֲזִי הַחֹלָאֵת נִסְתָּר וְנִעְלָם מֵעֵין כָּל חַי, וְאֵין שׁוֹם אָדָם יוֹדֵעַ מִמֶּנּוּ, רַק שֵׁישׁ מַחוּשִׁים שְׁנוּלָדִים בְּאָדָם אֲזִי, בְּעַת גִּדּוּל הַחֹלָאֵת, שֶׁהֵם סִימָנִים עַל הַחֹלָאֵת.

וְכֵן בְּרַפּוּאֵת הָעֶשְׂבִים יֵשׁ גַּם כֵּן חֲלוּקִים שֵׁישׁ חֹלָאֵת, שְׂיוּכָל לְהִתְרַפְּאוֹת עַל-יְדֵי עֶשֶׂב אֶחָד, וְיֵשׁ חֹלָאֵת גָּדוֹל מְזֵה, שְׂצָרִיכִין לְרַפּוּאָתוֹ מִרְכָּבִים, לְהִרְכִּיב כַּמָּה עֶשְׂבִים לְרַפּוּאָה, וְיֵשׁ שְׂצָרִיכִין רַפּוּאֹת מִמְּרַחֲקִים לְרַפּוּאָתוֹ,

וְיֵשׁ חֹלָאֵת שֶׁאֵין מוֹעִיל לוֹ שׁוֹם רַפּוּאָה, כִּי כַּח הַחֹלָאֵת גָּדוֹל מִכַּח הָעֶשְׂבִים, וּבְתַחֲלַת צְמִיחַת הַחֹלָאֵת, קָדָם שְׁנַצְמַח וְנִתְּגַלָּה, הָיוּ יְכוּלִין לְרַפְּאוֹת אוֹתוֹ בְּקָל, רַק שֶׁאֲזִי הָיָה נִעְלָם וְנִסְתָּר מֵעֵינֵי כָל, וְאֵין יוֹדֵעַ מִמֶּנּוּ רַק הַשֵּׁם יִתְּבַרֵךְ לְבַד.

אַבֵּל כְּשֶׁאֹחֲזִין בְּבְחִינַת דְּבַר ה', בְּחִינַת תְּפִלָּה כַּנ"ל, שֶׁאֲזִי מִקְבָּלִין הַרְפּוּאָה מִכָּל הַדְּבָרִים שֶׁבְּעוֹלָם אֶפְלוּ מִלְּחָם וּמִים בְּבְחִינַת: בְּכָל מִתְרַפְּאִין כַּנ"ל, אֲזִי יְכוּלִין לְהִתְרַפְּאוֹת אֶפְלוּ בְּעַת צְמִיחַת הַחֹלָאֵת, בְּעַת שֶׁהוּא נִסְתָּר מֵעֵין הָאָדָם, מֵאַחַר שֶׁאֵין צָרִיךְ לְרַפּוּאֹת כָּלֵל, רַק רַפּוּאָתוֹ עַל-יְדֵי לָחֶם וּמִים כַּנ"ל. עַל-כֵּן גַּם אֲזִי, הֵינּוּ בְּעַת שְׂעֵדִין לֹא נִתְּגַלָּה הַחֹלָאֵת, יוּכַל גַּם כֵּן לְהִתְרַפְּאוֹת עַל-יְדֵי לָחֶם וּמִים, שְׂאוּכַל אֲזִי.

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ג'תתקס - אמר מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מקוה שיהי צדק מצד רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

וְזֶהוּ בְּחִינַת (שְׁמוֹת ט"ו): "כָּל הַמַּחֲלָה אֲשֶׁר שָׁמַתִּי בְּמִצְרַיִם לֹא אֲשִׁים עָלֶיךָ כִּי אֲנִי ה' רַפְּאֵךְ". וְהִקְשׁוּ כָּל הַמְּפָרְשִׁים: אִם לֹא יָשִׁים, מַה צָרָךְ לְרַפּוּאָה (עֵינן סְנַהֲדֵרִין ק.א.), אֲבָל לְפִי הַנַּ"ל מִיִּשְׁבַּב הַיֵּטֵב. פְּרוּשׁ: "כָּל הַמַּחֲלָה וְכוּ' לֹא אֲשִׁים עָלֶיךָ", הֵינּוּ שְׂלֵא יָבִיא אוֹתְךָ לְיַדִּי מַחֲלָה כָּלֵל, כִּי יִרְפָּא אוֹתְךָ מִקֶּדֶם בְּעֵת צְמִיחַת הַמַּחֲלָה. וְזֶה: "כִּי אֲנִי ה' רַפְּאֵךְ" - 'אֲנִי ה' דִּיקָא. הֵינּוּ בְּעֵת צְמִיחַת הַמַּחֲלָה, שְׂאֵז אֵין יוֹדֵעַ מִמֶּנּוּ, רַק 'אֲנִי ה', אֵז אִירְפָּא אוֹתְךָ עַל-יַדִּי בְּחִינַת דְּבַר ה', בְּחִינַת תְּפִלָּה, וְלֹא יָבִיא לְיַדִּי מַחֲלָה כָּלֵל, כִּי יִתְרַפָּא מִקֶּדֶם בְּעֵת צְמִיחַתוֹ כַּנַּ"ל.

וְכָל זֶה תְּלוּי בְּתִקּוּן הַתְּפִלָּה כַּנַּ"ל, וְתִקּוּן הַתְּפִלָּה הוּא עַל-יַדִּי שְׂיוּצָאִין מִשְׁלֵשׁ עֲבוּדוֹת הַנַּ"ל:

סְדֵר קִצּוֹר לְקוּטֵי מַוְהַר"ן הַיְיָמוּי:

יֵא עַל-יַדִּי הַשְּׁפָעַת הַנְּבוּאָה זוֹכָה הָאָדָם לְתְּפִלָּה בְּשְׁלֵמוֹת. כִּי הַתְּפִלָּה הוּא עֲכָשׁוּ בְּגָלוֹת בְּעוֹנוֹתֵינוּ הָרַבִּים. כִּי הַתְּפִלָּה הוּא גְבוּהָ מְאֹד וּבְנֵי אָדָם מְזִלְזָלִים בָּהּ וּכְשֶׁעוֹמְדִים לְהַתְּפַלֵּל חֲפִצִּים לְפִטוֹר הַתְּפִלָּה מֵעֲלֵיהֶם. אֵךְ עַל-יַדִּי יִרְאָה שְׁלֵמָה הַבָּאָה עַל-יַדִּי תִקּוּן שְׁלֵשׁ מֵדוֹת הַנַּ"ל עַד שְׂזוֹכִין עַל יְדָהּ לְהַמְשִׁיךְ הַשְּׁפָעַת הַנְּבוּאָה אֶף-עַל-פִּי שְׂאֵין עֲכָשׁוּ מִי שְׂיִתְנַבֵּא נְגִאֲלַת עַל כָּל פָּנִים עַל-יַדִּי-זֶה הַתְּפִלָּה מִן הַגָּלוֹת וְאֵז הַתְּפִלָּה הוּא בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת בְּבְחִינַת נְבוּאָה בְּחִינַת דְּבַר ה', שְׁהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּעֲצֻמוֹ פּוֹתַח אֶת פִּיו וְשׁוֹלַח לוֹ דְּבוּרִים קְדוּשִׁים לְהַתְּפַלֵּל לְפָנָיו בְּבְחִינַת: "אֲדַנִּי שְׁפָתַי תִּפְתָּח" שְׂאֹמְרִין קֶדֶם הַתְּפִלָּה. וְזֶה סוּד סְמִיכַת גְּאֻלָּה לְתְּפִלָּה הֵינּוּ לְגֵאל אֶת הַתְּפִלָּה מִן הַגָּלוֹת (אָמַר הַמַּעֲתִיק בְּזֶה מְתָרֵץ קְשִׁית הַגְּמָרָא בְּרַכּוֹת דָּף ד' הֵיכִי מְצִי לְמַסְמָךְ גְּאֻלָּה לְתְּפִלָּה וְהָאָמַר רַבִּי יוֹחָנָן בְּתַחֲלָה אוֹמֵר ה' שְׁפָתַי תִּפְתָּח וּמְתָרֵץ פִּיוֹן דְּתִקְוֵנוּ רַבָּנָן בְּתְּפִלָּה אֲרִיכְתָּא דְּמִיָּא. וְעַל פִּי דְּבִרֵי הַמַּאמָר הַזֶּה

מוֹבֵן כִּי עַל בֶּן אֵין זֶה הַפֶּסֶק כָּלֵל כִּי כָּל סוּד סְמִיכַת גְּאֻלָּה לְתַפְלָה הוּא שְׁתֵּהִיה הַתְּפִלָּה
בְּבַחֲיַנַת דְּבַר ה' אֲדַנִּי שְׁפָתַי תִּפְתָּח:

יב כְּשֶׁנִּגְאָלַת וְנִפְדִית הַתְּפִלָּה אֵין צְרִיכִים לְשׁוּם רְפוּאָה עַל־יַדֵי
רוֹפְאִים וְדַאקְטוֹרִים כִּי יִכּוּלִים לְהַתְּרַפְּאוֹת עַל־יַדֵי כָּל מֶה שְׁאוּכַל
אֲפֹלו עַל־יַדֵי לָחֵם וּמִים כְּמוֹ עַל־יַדֵי רְפוּאֹת:

יג לַפְּעָמִים הַחֹלְאֵת עֲדִין נֶעְלַמַת בְּהָאָדָם וְאֵינוֹ נִתְגַּלִּית וְאִזּוֹ אֵין
שׁוּם רוֹפֵא וְדַאקְטוֹר יִכּוּל לְרַפְּאוֹת אוֹתָהּ כִּי אֵין יוֹדֵעַ כָּלֵל אֵת
הַחֹלְאֵת. אֲבָל כְּשֶׁזּוֹכָה לְתַקוּן שְׁלֵשׁ הַתְּאוּוֹת הַנִּלְוִי וְלִירְאָה
בְּשִׁלְמוֹת וְלְתַפְלָה בְּשִׁלְמוֹת יוֹכֵל לְהַתְּרַפְּאוֹת אֲפֹלו כְּשֶׁעֲדִין לֹא
נִתְגַּלָּה הַחֹלְאֵת וְיִתְרַפֵּא מִקֵּדָם בְּעֵת צְמִיחַת הַמַּחְלָה וְלֹא יִבּוֹא
לִידֵי מַחְלָה כָּלֵל:

יד אֲךָ יֵשׁ שְׁלֵשׁ מַדּוֹת רָעוֹת שֶׁהֵם מִפְּסִידִים אֵת הַתְּפִלָּה (א) אֵל
תְּהִי בּוֹ לְכָל אָדָם שֶׁלֹּא לְבִזּוֹת שׁוּם אָדָם (אֲפֹלו בְּמַחְשָׁבָה) וְכִשְׂאֵינוֹ
נִזְהָר בְּזֶה נִפְגַּמַת הַתְּפִלָּה. (ב) קְלָקוּל הָאֲמוּנָה שֶׁאֵין הָאֲמוּנָה
בְּשִׁלְמוֹת שְׂוִיהַ בְּחִינַת עֲבוּדָה זָרָה. (ג) פְּגָם הַבְּרִית. וְכִשְׁזוֹכָה
לְצֵאת מִשְׁלֵשׁ מַדּוֹת רָעוֹת אֵלוֹ הַנִּלְוִי לְזוֹכָה לְתַפְלָה בְּשִׁלְמוֹת וְאִזּוֹ
אֵין צְרִיךְ לְשׁוּם רְפוּאָה כִּי יוֹכֵל לְהַתְּרַפְּאוֹת בְּכָל דְּבַר שְׁאוּכַל אֲפֹלו
עַל־יַדֵי לָחֵם וּמִים. וְזֶה סוּד חֲזָקִיהוּ שְׁסַמְךָ גְּאֻלָּה לְתַפְלָה שְׁגֵאל אֵת
הַתְּפִלָּה מִן הַגְּלוּת כַּנִּלְוִי גַּם סֵפֶר הַרְפוּאֹת:

סֵדֶר יִפְנֵי מַוְהַרְבֵּי תַּתְּיִמִּים:

וקָדָם שֶׁהַתְּחִילוֹ לְהַתְּעַסֵּק בּוֹ בְּהִיוֹתוֹ שׁוֹכֵב עֲדִין עַל הָאָרֶץ
נִזְדַּרְזְתִּי וְלֹא הַתְּפַלְלָתִי כִּי־אִם עַד אַחַר תְּפִלַּת שַׁחֲרִית וְלֹא אָמַרְתִּי
הֵלֵל וְלֹא בִּרְכָתִי עֲדִין עַל הָאֶתְרוּג, וְהִלְכָתִי לְחִדְרוֹ וַיִּשְׁבַּתִּי אֶצְלוֹ
עַל הָאָרֶץ וּדְבַרְתִּי בְּאָזְנוֹ מֶה שְׁהִיִּיתִי נִכְסֵף לְדַבֵּר לְפָנָיו בְּאֵלוֹ
הָעֵתִים בְּחַיָּיו וְלֹא אֶסְתַּיַע מִלְּתָא, וְאָמַרְתִּי אֲדַבֵּר עִתָּה לְפָנָיו

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ג'תתקסב - צמח מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מקוה שדך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות -

ואַחַר כֵּן בְּכִיתִי עָלָיו הַרְבֵּה בְּהִיּוֹתִי יוֹשֵׁב אֶצְלוֹ עַל הָאָרֶץ וּבְתוֹךְ
כֵּן נִתְקַבְּצוּ שָׂאֵר אֲנָשִׁים וְעַמְדוֹ עָלָיו וּבָכוּ עִמִּי וְלֹא הָיָה שׁוֹם אָדָם
בְּעוֹלָם שֶׁבָכָה עָלָיו עַל הָאָרֶץ כִּי־אִם אֲנִי לְבַדִּי כִּי עֵינַי עוֹלְלָה
לְנַפְשִׁי מְכַל בְּנוֹת עִירִי, כִּי כָּבֵד הֵעִיד עָלַי הוּא בְּעַצְמוֹ זְכוֹרוֹנוֹ
לְבָרְכָה שְׂאֵנִי יוֹדֵעַ מִמֶּנּוּ יוֹתֵר מִכֻּלָּם כַּנֶּרֶשׁ בְּמָקוֹם אַחֵר (הַקְדָּמַת
ח"י מוֹהַר"ן) אַחֵר כֵּן הִתְחִילוּ לְהִתְעַפֵּק עִמּוֹ וּבָעֵת שֶׁטְהָרוּ אוֹתוֹ לֹא
רָצִיתִי לְהִסְתַּכֵּל בּוֹ וְהִחֲזַרְתִּי פָּנַי כִּי אֵין רוֹאִין אֶת רַבּוֹ כְּשֶׁהוּא
רוֹחֵץ וְאַחֵר כֵּן כְּשֶׁהִתְחִילוּ לְהִלְבִּישׁוֹ עֲמֻדָתִי אֶצְלוֹ אֲמַת מַה נִּהְדָּר
הָיָה כְּשֶׁהָיָה מְלַבֵּשׁ בְּטָלִית וְהָרְדִיד שְׁקוֹרִין סוֹבֵעַ אֲשֶׁרֵי עֵין רָאֲתָהּ
אוֹתוֹ וְהָיָה שׁוֹכֵב עַל הַשְּׁלֶחַן מְעֻטָּף בְּהַטָּלִית וְהַנֶּ"ל, בְּאִימָה
וּבִירְאָה גְדוֹלָה כְּמוֹכֵן לִילָד וְלַעֲלוֹת לְמָקוֹם שִׁיעֵלָה אֲשֶׁרֵי הַגּוֹף
שָׁלֹא נִהְנֶה מִהָעוֹלָם הַזֶּה כְּחוֹט הַשְּׁעָרָה, אֲשֶׁרֵי הָעֵינַיִם שָׁלֹא הָיוּ
לָהֶם שׁוֹם הַסְּתַכְלוֹת בְּזֵה הָעוֹלָם, כִּי כָּל הָעוֹלָם כָּלוֹ לֹא הָיָה עוֹלָה
אֶצְלוֹ כְּהֶרֶף עֵין אֲשֶׁרֵי הָאֲזָנַיִם שָׁלֹא שָׁמְעוּ שׁוֹם קוֹל שֶׁל זֶה הָעוֹלָם
וְכֵן שָׂאֵר כָּל הָאֵיבָרִים וְהַחוּשִׁים, כְּמוֹכֵן כָּל זֶה בְּהַמַּעֲשֵׂה שֶׁל
הַשְּׁבָעָה בְּעֻטְלִירָם שְׁסֶפֶר (סְפוּרֵי מַעֲשִׂיּוֹת מַעֲשֵׂה י"ג) עֵין שָׁם הֵיטֵב
וְהֵבֵן כִּי לֹא קָדְמוֹ אָדָם בְּעוֹלָם לְסֶפֶר שְׁבָחִים כְּאַלְהָה עַל שׁוֹם צְדִיק
וּמִן הַסֵּתֶם כְּשֶׁהוּא יָדַע לְסֶפֶר כָּל זֹאת הָיָה אוֹחֵז בְּכָל זֶה וְאִם
תָּשִׁים לְבָבְךָ לְהִסְתַּכֵּל שָׁם הֵיטֵב הֵיטֵב בְּעֵין הָאֲמַת אֲזוֹ תִּבִּין מְעַט
עֵצִם גְּדֹלַת קְדוּשָׁתוֹ הָעוֹלָה עַל כָּל הַקְדָּשׁוֹת אֲשֶׁרֵי לוֹ:

ואַחֵר כֵּן הוֹצִיאוּ אוֹתוֹ מִבֵּיתוֹ וְאֲזוֹ תִפְסְתִּי גַם כֵּן בְּכַנֵּף בְּגָדוֹ עִם
הַנוֹשָׂאִים יַחַד וְנוֹצִיא אוֹתוֹ מִבֵּיתוֹ וְהִתְנוֹצֵץ אֲזוֹ בְּדַעְתִּי מַה
שֶׁהִתְנוֹצֵץ גְּדֹלַת הַבוֹרָא יִתְבָּרֵךְ כְּפִי הַשְּׁעוֹר שֶׁבְּלִבִּי אֲזוֹ שְׂאֵי
אֶפְשָׁר לְסֶפֶר אֶפְלוֹ לְעַצְמוֹ (כַּנֶּרֶשׁ בְּמָקוֹם אַחֵר (שִׁיחוֹת הַר"ן א'))
וְהַנִּיחֻהוּ עַל הַמַּטָּה וְהַמַּטָּה צוִּיתִי לְעֲשׂוֹת מִכְסָאוֹ שְׂאֶמֶר עָלֶיהָ

הַתּוֹרָה בְּאוֹתוֹ רֵאשׁ הַשָּׁנָה בְּאוֹמִין שְׁהִיתָה כִּסֵּא גְבוּהָה וְצוֹיִתִי
לְסִתְרָה וְעָשׂוּ מִמֶּנָּה מִטָּה וְנִשְׂאוּ אוֹתוֹ עָלֶיהָ וְלוֹו אוֹתוֹ הַמוֹן רַב
מִיִּשְׂרָאֵל אֲלָפִים אֲנָשִׁים, וְהָיָה שָׁם דְּחַק גָּדוֹל מְאֹד בְּלִי שְׁעוֹר
כַּמְעַט שְׁנוֹשְׂאֵי הַמִּטָּה פָּרְחוּ בְּאֵוִיר וְגַם אֲנִי נִשְׂאתִי אוֹתוֹ קֶצֶת:
וְנִקְבַּר בְּשָׁלוֹם בְּיוֹם רַבִּיעֵי חֲמִישֵׁי דְסִכּוֹת בְּאוֹמִין, הָעִיר אֲשֶׁר בָּחַר
בָּהּ בַּחַיִּים חֵיוֹתוֹ לְהַקְבֵּר שָׁם כִּבְּאֲשֶׁר נִשְׁמַע מִפִּי הַקָּדוֹשׁ פְּעָמִים
אֵין מְסַפֵּר שֶׁאָמַר לְפָנַי כִּמָּה אֲנָשִׁים שִׁקְהֵלֵת אוֹמִין הוֹטְבָה בְּעֵינָיו
לְהַקְבֵּר שָׁם מִחַמַּת שְׁהָיוּ שָׁם קְדוֹשִׁים הַרְבֵּה וְכוּ' כִּנְרָ שָׁם מְעַט מְזֵה
בְּמָקוֹם אַחֵר (לְעֵיל מ"ו) וּבְשִׁבִיל זֶה הָיָה הָעֵקֶר שָׁבָא לְאוֹמִין חֲצִי
שָׁנָה קָדָם הַסִּתְלָקוֹתוֹ וְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ עֲזָרוּ וּרְצוֹן יִרְאוּ יַעֲשֶׂה וַיָּבֹא
בְּשָׁלוֹם וַיִּנַּח עַל מִשְׁכְּבוֹתָיו בְּשָׁלוֹם כִּי שָׁם הַמָּקוֹם הַמוּכָן לוֹ מִשְׁשֵׁת
יָמֵי בְּרֵאשִׁית לְעַסֵּק שָׁם בְּתַקוּן הָעוֹלָם לְדוֹרוֹת לְכָל מִי שֶׁיָּבֹא אֵלָיו
לְשֵׁם וַיֹּאמֶר הָעֲשָׂרָה קִפִּיטָל תְּהֵלִים הַיְדוּעִים אֲצִלְנוּ (אֲשֶׁר נִדְפְסוּ כְּבַר
כִּמָּה פְּעָמִים) כִּבְּאֲשֶׁר הִבְטִיחַ בַּחַיִּים חֵיוֹתוֹ אֲשֶׁרִי הַזּוֹכָה לָזֶה:

סֵדֶר לְקוּטֵי עֲצוֹת הַיּוֹמִי:

צָדִיק

- א צָרִיף כָּל אֶחָד לְכַוֵּן בְּתַפְלָתוֹ שֶׁיִּקְשֶׁר עֲצָמוֹ לְצַדִּיקִים שְׁבִדוֹר כִּי
רק הֵם יוֹדְעִים לְהַעֲלוֹת כָּל תְּפִלָּה וְתַפְלָה לְמָקוֹם הַצָּרִיף לָהּ וְכוּ'
(ועי' תפלה אות ד. ליקו"מ ב.).
- ב מִי שֶׁרוֹצֶה לִילֵךְ בְּדֶרֶךְ הַקָּדֹשׁ צָרִיף לְשַׁבֵּר כָּל הַמַּדּוֹת רָעוֹת
שֶׁנִּמְשָׁכִין מֵהַד' יְסוּדוֹת כִּמּוּבָא. וַיִּסְפֵּר לְפָנַי הַתְּלִמִּיד חָכָם כָּל לְבוֹ
הָיָנוּ וְדוּי דְבָרִים. וְהַתְּלִמִּיד חָכָם יִפְרֹשׁ וַיְבַרֵר לוֹ דֶּרֶךְ לְפִי שֶׁרֵשׁ
נִשְׁמָתוֹ (שם ד.).
- ג וַיֵּשׁ שְׁלֵשׁ בַּחֲיִנּוֹת בְּהַתְקַרְבוֹת לְצַדִּיקִים שֶׁעַל יְדֵי שְׁלֵשׁ בַּחֲיִנּוֹת

חֶכֶם נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ג'תתקסד - צמח מנהר צ"ת זצ"ל "צדק צני מקוה שדך צהד מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

אלו נתתקן הכל ואלו הם: הבחינה הראשונה, כשרואה את הצדיק על ידי זה מביטל המדות רעות הנמשכין משני היסודות דומם צומח, הינו עצלות ותולדותיהן ותאות רעות (שם).

הבחינה השנייה, הצדקה שנותן לתלמיד חכם שעל ידי זה נצול ממדות רעות של שני יסודות חי מדבר, שהן דברים בטיים ולשון הרע וגאווה ותולדותיהן (שם).

הבחינה השלישית, כשמתודה ודוי דברים לפני התלמיד חכם, שעל ידי זה התלמיד חכם מדריך אותו בדרך ישר כפי שרש נשמתו. וזה העקר כי אז נצול מהכל (שם).

ובכל פעם שבא אצל התלמיד חכם יספר לפניו כל לבו, ועל ידי זה אתה נכלל באין סוף. ועל ידי זה יזכה לידע שכל מארעותיו הם לטובתו ויברך על הכל הטוב והמטיב וזאת הבחינה היא מעין עולם הבא (שם).

ועל ידי ודוי דברים לפני התלמיד חכם מוחלין לו כל עוונותיו (שם).

סדר ספורי מעשיות הימני:

שאלו הקיסר הזה הנ"ל: השמעת מאותו הקיסר? השיב לו ששמע שאל אותו על היפתתאר, אם שמע ממנה השיב לו גם כן: הן והתחיל הבחור להתרגז ואמר: זה הרוצח! (הינו אותו הקיסר הנ"ל שדברו ממנו, כי הוא לא ידע, שזה שמדבר עמו הוא הקיסר בעצמו והיה הבחור אומר בכעס כחורק בשניו עליו ואמר בכעס זה הרוצח) ושאלו (הינו זה הקיסר, שנדמה לאיש אחר, שאל להבחור): מפני מה הוא רוצח? השיב לו: בשביל אכזריות שלו וגסותו באתי לכאן שאלו: ואיך? וישב עצמו הבחור, שבכאן אין לו ממי להתירא, והגיד לו

וְסִפֵּר לוֹ כָּל אוֹתוֹ הַמֵּאֲרָע שֶׁעָבַר עָלָיו (נִרְאִין הַדְּבָרִים, שְׁבִתְחֻלָּה לֹא סִפֵּר לוֹ גּוֹף הַמַּעֲשֵׂה, רַק שֶׁהָיָה בּוֹ בְּעֶרְבֵיר) שֶׁאֵלּוּ: אִם הָיָה זֶה הַקִּיסָר בָּא לְיָדְךָ הָיִיתָ נוֹקֵם בּוֹ עַכְשָׁיו? הַשִּׁיב לוֹ: לֹא! (כִּי הוּא הָיָה רַחֲמָן) אֲדַרְבָּא! הָיִיתִי מִפְּרָנְסוֹ כְּמוֹ שֶׁאֲנִי מִפְּרָנְסִים אוֹתְךָ שׁוֹב הַתְּחִיל הַקִּיסָר לְהִתְאַנֵּחַ וְלִגְנֹחַ: כַּמָּה שִׁיבָה רָעָה וּמָרָה לְהַקִּיסָר הַזֶּה, כִּי שָׁמַע, שֶׁהִיפֵת-תֵּאֲרָ שְׁלוֹ נִבְּדָה, וְהוּא נִשְׁלַח! וַיֹּאמֶר, עוֹד אוֹתוֹ הַבְּחוּר: בְּשִׁבִיל אֲכַזְרִיּוֹתוֹ וְגַדְלוֹת שְׁלוֹ אֲבִד אֶת עַצְמוֹ וְאֶת בֵּיתוֹ, וְאֲנִי נִשְׁלַכְתִּי לְכָאן; הַכֹּל עַל-יְדוֹ! שֶׁאֵלּוּ עוֹד (הֵינּוּ הַקִּיסָר לְהַבְּחוּר): אִם הָיָה בָּא לְיָדְךָ הָיִיתָ נוֹקֵם בּוֹ? הַשִּׁיב לוֹ: לֹא! אֲדַרְבָּא! הָיִיתִי מִפְּרָנְסוֹ מִמָּשׁ כְּמוֹ שֶׁאֲנִי מִפְּרָנְסִים אוֹתְךָ וַיִּתְּוֹדַע הַקִּיסָר אֵלָיו וְהוֹדִיעֵנִי, שֶׁהוּא בְּעַצְמוֹ הוּא הַקִּיסָר הַנִּ"ל, וַיְמַה שֶׁעָבַר עָלָיו וְכוּ' וְנִפְּלַע עָלָיו (הַבְּחוּר הַנִּ"ל) וְחִבְּקוֹ וְנִשְׁקוֹ וְהִיא (הֵינּוּ הִיפֵת-תֵּאֲרָ, שֶׁהִיטָה גַם-כֵּן שָׁם, רַק שֶׁהִיטָה נְדָמִית לְזָכַר) שֶׁמָּעַה כָּל זֹאת, מַה שֶׁאֵלּוּ מִדְּבָרִים זֶה לְזֶה.

וְהַבְּחוּר הַנִּ"ל הָיָה דִּרְכוֹ לִילֵךְ בְּכָל יוֹם וְעָשָׂה לוֹ סִימָן בְּשִׁלְשָׁה אֵילָנוֹת, כִּי הָיָה שָׁם אֲלֵפֵי אֲלָפִים אֵילָנוֹת, וּבִקֵּשׁ שָׁם הַכְּתָב הַנִּ"ל (הֵינּוּ בְּשִׁלְשָׁה אֵילָנוֹת מֵהֵם) וְעָשָׂה בָּהֶם סִימָן כִּדֵּי שֶׁלְּמַחֵר לֹא יִצְטָרֵךְ לְבַדֵּק וּלְחַפֵּשׁ בְּאֵלּוּ הַשְּׁלֵשָׁה אֵילָנוֹת כִּלְי הָאֵי וְאוֹלֵי יִמָּצֵא אוֹתוֹ הַכְּתָב הַנִּ"ל וְכִשְׁהָיָה חוֹזֵר מִשָּׁם, הָיָה בָּא עִם עֵינָיִם בְּכוֹיּוֹת מַחְמַת שֶׁהָיָה בּוֹכָה, כְּשֶׁבִקֵּשׁ וְלֹא מָצָא שֶׁאֵלּוּ אוֹתוֹ: מָה אֶתָּה מְבַקֵּשׁ בְּאֵלּוּ הָאֵילָנוֹת כַּנִּ"ל, וְאַחֲרֵי-כֵן אֶתָּה חוֹזֵר וְעֵינֶיךָ בְּכוֹיּוֹת? הַשִּׁיב לָהֶם וְסִפֵּר לָהֶם כָּל אוֹתוֹ הַמַּעֲשֵׂה, שְׁבִת הַקִּיסָר שֶׁלְּחָה לוֹ כְּתָב וְכוּ', וְטָמֵן אוֹתוֹ בְּאֵלּוּ אֵילָנוֹת, וּבָא רוּחַ סְעָרָה וְכוּ', כַּנִּ"ל, וְעָתָה הוּא מְבַקֵּשׁ אוֹלֵי יִמָּצֵא אָמְרוּ לוֹ: לְמַחֵר, כְּשֶׁתֵּלֵךְ לְבִקֵּשׁ, נִלְךָ גַם-כֵּן עִמָּךְ, אוֹלֵי נִמָּצֵא אֲנַחְנוּ אוֹתוֹ הַכְּתָב וְכֵן הָיָה, וְהָלְכוּ הֵם עִמוֹ גַם-כֵּן, וּמָצְאוּ הַבֵּת קִיסָר אֶת אוֹתוֹ הַכְּתָב בְּאֵילָן,

ואין המנהג לטבל במלח בלילה ראשונה דפת נקי אין צריך מלח: ויאכלם בהסיבה ביחד כזית מכל אחד ואם אינו יכול לאכול כשני זיתים ביחד יאכל של המוציא תחלה ואחר כך של אכילת מצה ואחר כך יקה כזית מרור וישקענו כולו בחרוסת ולא ישהנו בתוכו שלא יתבטל טעם מרירתו ומטעם זה צריך לנער החרוסת מעליו ויברך על אכילת מרור ויאכלנו בלא הסיבה ואחר כך נוטל מצה שלישית ובוצע ממנה וכורכה עם המרור וטובלה בחרוסת: הגה ויש אומרים דאין לטובלו וכן הוא במנהגים וכן ראיתי נוהגין ואומר זכר למקדש כהלל ואוכלן ביחד בהסיבה ומשבירך על אכילת מצה לא יסיח בדבר שאינו מענין הסעודה עד שיאכל כריכה זו כדי שתעלה ברכת אכילת מצה וברכת אכילת מרור גם לכריכה זו: (ב) אם אין לו ירקות לטיבול ראשון אלא מרור יברך עליו בטיבול ראשון בורא פרי האדמה ועל אכילת מרור ובטיבול השני יטבלנו בחרוסת ויאכלנו בלא ברכה: (ג) בלע מצה יצא אבל אם בלע מרור לא יצא דטעם מרור בעינן וליכא ואפילו אם בלע מצה ומרור כאחד ידי מצה יצא ידי מרור לא יצא ואם כרכם בסיב ובלעו אף ידי מצה לא יצא לפי שאין דרך אכילה בכך: (ד) אכל מצה בלא כוונה כגון שאנסוהו נכרים או לסטים לאכול יצא ידי חובתו כיון שהוא יודע שהלילה פסח ושהוא חייב באכילת מצה אבל אם היה סבור שהוא חול או שאין זו מצה לא יצא: (ה) אכל כזית מצה והוא נכפה בעת שטותו ואח"כ נתרפא חייב לאכול אחר שנתרפא לפי שאותה אכילה היתה בשעה שהיה פטור מכל המצות: (ו) אכל כחצי זית וחזר ואכל כחצי זית יצא ובלבד שלא ישהה בין אכילה לחברתה יותר מכדי אכילת פרס: (ועיין לעיל סימן תרי"ב ס"ג):

סדר לקוטי תפלות הימים:

פ: רבונו של עולם, מה נאמר לפניך יושב מרום ומה נספר לפניך שוכן שחקים הלא כל הנסתרות והנגלות אתה יודע אתה יודע בונתם ומחשבתם הרעה, לא עלינו תלנתם כי אם עליך לבד ועל תורתך הקדושה כי לפי מחשבתם הרעה הם חושבים חם ושלום להשכיח שמך ותורתך הקדושה מן העולם חלילה אבינו שבשמים רחם עלינו ועל זרענו ועל כל זרע עמך בית ישראל חום ורחם והושיענו בעת צרה הזאת כי כבר הצלתנו מכמה וכמה אלפים צרות רבות ורעות, חמל עלינו גם עתה בעת הזאת בעוקבא דמשיחא, אשר נשארנו "פתרן בראש החר וכנס על הגבעה", ואין מי יעמד בעדנו, כי אין מי שירגיש כאב צרה ומכה הזאת חום וחמל עלינו ברחמיך לבד למענה עשה ולא לנו ראה עמידתנו דלים ורקים וקיים לנו מקרא שכתוב: "למעני למעני אעשה, כי איך יחל, וכבודי לא אחר לא אתן":

פא: רחם עלינו למען שמך והצל אותנו ואת זרענו ואת כל זרע עמך בית ישראל מכל חכמת הטבע שלא ילמדו ספריהם, ולא ילכו בדרכיהם, ולא יכנס בלבם שום סברא מסברותיהם, ולא שום דעה מדעותיהם ונזכה כלנו לילך תמיד בדרך אבותינו אשר דרכו בה מעולם, מיום מתן תורה עד היום הנה ללמד דיני התורה הקדושה ולהגות בתורתך הקדושה לבד יומם ולילה, בתורה שבכתב ותורה שבעל פה ולשמר ולעשות ולקיים את כל דברי תורתך באהבה באמת ובתמימות, בלי שום חכמות כלל ותתבטל חכמת הטבע מכל העולם, ובפרט מעמך ישראל הקדוש אשר בהם בחרת ויתפשט 'הארת הרצון' בעולם, וידעו הכל כי אין שום חיוב הטבע כלל, רק הכל מתנהג ברצונך הקדוש לבד:

פב: ונזכה כלנו לרצון דקדושה, שיהיה רצוננו חזק ותקיף ואמין
 בכל עת ובכל שעה לעבודתך וליראתך ולתורתך, ובכל יום ויום
 ובכל שעה ושעה יתחזק הרצון דקדושה אצלנו יותר ויותר כי
 אתה ידעת כי בשר ודם אנחנו ומחמר קרצנו ומי יעצר כח
 לעבודך באמת הן השמים ושמי השמים וכל צבאם, מלאכים
 ושׂרפים ואופנים וחיית הקדש וכל צבא מעלה, אין גם אחד שיוכל
 להתפאר ולומר שיוכל לעבודך כי לגדלתך אין חקר, ושמה מרומם
 על כל ברכה ותהלה, אף כי אנוש רמה וכן אדם תולעה, עיף ויגע
 ובכל יום ויום יצרנו מתגבר עלינו, ופורש רשתות ומכמורות
 לנפשנו, "בארח זו אהלך טמנו פח לי" חוסה עלינו כרב רחמיה,
 וזכנו ועזרנו והושיענו להגביר הרצון דקדושה, שנזכה להרגיל
 עצמנו ברצונות טובים תמיד, לכסף ולהשתוקק ולהתגעגע אליך
 תמיד ברצון חזק ובכסופין אמתיים בתשוקה גדולה בכלות
 הנפש, כמו שכתוב: "נכספה וגם כלתה נפשי לחצרות ה', לבי
 ובשרי ירננו אל אל חי כלה שארי ולבבי צור לבבי וחלקי אלקים
 לעולם":

פג: אבי אב הרחמן, משך עבדך אל רצונך, שיהיו כל מגמתי
 וחספי ורצוני חזקים תמיד לזכות להתקרב אליך באמת, ולא
 אסתכל על הבלי העולם הזה כלה ולא תרדף מחשבותי ורצוני
 אחר הממון כלה, כי לא במותי אקח הכל, כי אין מלוין לו לאדם
 בשעת פטירתו לא כסף ולא זהב ולא אבנים טובות ומרגליות
 אלא תורה ומעשים טובים בלבד ובין שיהיה לי ממון ובין לאו,
 בין כך ובין כך אבלה ימי בשוה, "ומה יתרון לאדם בכל עמלו,
 שיעמל תחת השמש הבל הבלים הכל הבל" ואם גם לעבד אותך
 איני זוכה בעוונותי הרבים, על כל פנים זכני שיהיה רצוני חזק

חֹק נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ג'תתקע - צמח מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מוקוה שדך צחד מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
חוק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

תמיד רק לזכות להתקרב אליך ולעבודתך, ולא אפסיק הרצון
דקדשה כלל אולי אזכה שתעשה עמי בכל נפלאותיך הנוראות,
ותתחיל מעתה לקרבני אליך באמת:

פד: ותרחם עלי ברחמיך הרבים, ותשמרני ותצילני תמיד שלא
אפל לידי זקנה לעולם, שלא תהיה עבודתך זקנה וישנה אצלי
לעולם, רק אזכה לחדש עצמי בכל יום ובכל עת ובכל שעה לחדש
בנשר נעורי להתחיל בכל פעם מחדש, ותצילני מזקנה דסמרא
אחרא תמיד "אל תשליכני לעת זקנה ככלות כחי אל תעזבני"
ואזכה לקיים דברי רבותינו זכרונם לברכה שדרשו על פסוק:
"היום הזה נהיית לעם", שיהיה דומה בעיני בכל יום ויום כאלו
היום נכנסתי עמו בברית, כאלו התחלתי היום לכנס בקדשת
ישראל וכמו שכתוב: "אשר אנכי מצוך היום", בכל יום ויום יהיו
בעיניך כחדשים ותעזרני ותחזקני ותאמצני תמיד בכל עת שלא
איאש עצמי לעולם שום יאוש כלל ובעצם מדרגתי השפלה
והפחותה מאד מאד, אזכה לקוות ולצפות לישועה אמתית,
לישועה שלמה תמיד ואקוה ואיחל ואחכה תמיד לזכות לתכלית
השלמות כראוי לאיש הישראלי אשר לכך נוצרתי ולא ארפה ולא
אעזב את הרצון דקדשה, רק אחזק עצמי בכל עת לחדש הרצון
דקדשה יותר להתחיל בכל פעם מחדש, להשתוק ולכסף
ולהתגעגע אליך ולעבודתך ברצון חזק חדש לגמרי: